

Sygn. akt I ACz 353/15

POSTANOWIENIE

Dnia 9 marca 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSA Bożena Wiklak

Sędziowie: SA Alicja Myszkowska

SA Krystyna Golinowska (spr.)

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 9 marca 2015 roku w Ł.

sprawy z wniosku **K. M.**

z udziałem **Komisarza Wyborczego w P. oraz Przewodniczących Obwodowych Komisji Wyborczych nr 1, 2, 3, 4 i 5 w Gminie R.**

w przedmiocie protestu przeciwko ważności wyborów do Rady Gminy R. i na Wójta Gminy R.

na skutek zażalenia wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim

z dnia 9 stycznia 2015 roku

sygn. akt I Ns 232/14

postanawia :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 353/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 9 stycznia 2015 r. Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim pozostawił bez dalszego biegu protest wyborczy wniesiony przez K. M. przeciwko ważności wyborów do Rady Gminy R. i na Wójta Gminy R..

W uzasadnieniu powyższego rozstrzygnięcia Sąd I instancji wskazał, że protest został złożony z uchybieniem 14. dniowego terminu, o którym mowa w art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego. Z uwagi na datę wyborów termin złożenia protestu upływał z dniem 1 grudnia 2014 r., natomiast został on wniesiony w dniu 2 grudnia 2014 r. W tych warunkach, na zasadzie art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego, należało pozostawić protest bez dalszego biegu. Niezależnie od powyższego Sąd meriti stwierdził, że nawet gdyby protest został wniesiony z zachowaniem ustawowego terminu, podlegały pozostać bez biegu z powodu niewskazania zarzutów w sposób określony w art. 392 § 2 Kodeksu wyborczego. Podniósł, że ani zaniechanie publikacji sprostowania w trybie wyborczym, ani powołany przez wnioskodawcę fakt odnalezienia samochodu z wypełnionymi kartami do głosowania i pieczęciami nie stanowią ustawowej podstawy protestu w rozumieniu art. 82 Kodeksu wyborczego. Z kolei prawidłowo sformułowany zarzut dotyczący dopuszczenia do głosowania osób nieuprawnionych nie może być rozstrzygany z uwagi na treść art. 393

§ 3 Kodeksu wyborczego, zgodnie z którym Sąd pozostawia bez dalszego biegu również protest wyborczy dotyczący sprawy, co do której w kodeksie przewiduje się możliwość wniesienia skargi lub odwołania do sądu lub właściwego organu wyborczego przed dniem głosowania.

Zażalenie od powyższego orzeczenia wniósł wnioskodawca, wnosząc o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Skarżący zarzucił zaskarżonemu postanowieniu naruszenie przepisów postępowania, a mianowicie:

1) art. 392 § 1 Kodeksu wyborczego w związku z art. 115 k.c. i art. 165 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. przez przyjęcie, że protest wyborczy został wniesiony z uchybieniem ustawowego terminu, w sytuacji gdy został on oddany w polskiej placówce pocztowej w dniu 29 listopada 2014 r.,

2) art. 393 § 3 Kodeksu wyborczego przez przyjęcie, że niezłożenie reklamacji o umieszczeniu osób nieuprawnionych do głosowania na terenie Gminy R. przez skarżącego, determinuje pozostawienie protestu bez rozpoznania oraz przyjęcie, że środek zaskarżenia w postaci reklamacji jest równoznaczny z desygnatem pojęcia skarga w rozumieniu wskazanego przepisu.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie jest zasadne i podlega oddaleniu na podstawie art. 385 w

zw. z art. 397 § 2 i 13 § 2 k.p.c.

Na wstępie wskazać należy, że nie można odmówić słuszności zarzutowi naruszenia art. 393 § 3 Kodeksu wyborczego. Niewątpliwie przyjąć należy, że protest można wnieść w przypadku szeroko pojętych czynności dotyczących głosowania, w tym głosowanie poprzedzających, jeżeli wyborcy nie przysługują inne możliwości ich zakwestionowania. Dotyczy to np. dopisania do spisów wyborców osób niemających czynnego prawa wyborczego. Wprawdzie, wbrew stanowisku skarżącego, prawidłowa wykładnia powołanego przepisu prowadzi do wniosku, że ustawodawca objął jego dyspozycją wszelkie środki zaskarżenia, zaś skargi i odwołania zostały wymienione jedynie przykładowo, nie tworząc katalogu zamkniętego takich środków. Jeżeli jednak wyborca poweźmie o tym wiadomość w czasie uniemożliwiający mu już złożenie reklamacji w trybie art. 37 nie zachodzi wypadek z art. 393 § 3 Kodeksu wyborczego. Wówczas nieprawidłowość spisu polegająca na wpisaniu do niego znacznej liczny osób niespełniających kryterium stałego zamieszkiwania, rzutująca na wyniki wyborów, nie mogłaby stać się przedmiotem osądu, co podważałoby sens uregulowania ustawowego.

Powyższa ocena nie wpływa jednak na stwierdzenie zasadności zażalenia.

Całkowicie chybiony jest bowiem zarzut art. 392 § 1 Kodeksu wyborczego w związku z art. 115 k.c. i art. 165 § 2 k.p.c. w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. Uszło uwadze skarżącego, że Kodeks wyborczy zawiera odrębną regulację dotyczącą liczenia biegu terminów. Zgodnie z art. 9 § 1, ilekroć w kodeksie jest mowa o upływie terminu do wniesienia skargi, odwołania lub innego dokumentu do sądu, organu wyborczego, urzędu gminy, konsula albo kapitana statku, należy przez to rozumieć dzień złożenia skargi, odwołania lub innego dokumentu w sądzie, organowi wyborczemu, w urzędzie gminy, w konsulacie lub kapitanowi statku. W myśl § 2 tego przepisu, jeżeli koniec terminu wykonania czynności określonej w kodeksie przypada na sobotę albo na dzień ustawowo wolny od pracy, termin upływa pierwszego roboczego dnia po tym dniu.

Mając powyższe na uwadze prawidłowo stwierdził Sąd I instancji, że termin ustawowy do złożenia protestu przeciwko ważności wyborów z dnia 16 listopada 2014 r. określony w art. 392 § 1 Kodeksu wyborczego upłynął w dniu 1 grudnia 2014 r. Jednocześnie brak jest podstaw do przyjęcia, że przedmiotowy protest został złożony w dniu 29 listopada 2014 r. z uwagi na jego nadanie w tym dniu w placówce pocztowej, skoro w rozpoznawanej sprawie art. 165 § 2 k.p.c. nie

ma zastosowania. Protest wpłynął zaś do Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 2 grudnia 2014 r. (prezentata k. 3).

Stosownie do art. 393 § 2 Kodeksu wyborczego Sąd okręgowy pozostawia bez dalszego biegu protest wyborczy wniesiony przez osobę do tego nieuprawnioną lub niespełniający warunków określonych w art. 82 § 1 i 392. Jak trafnie wskazał Sąd pierwszej instancji fakt wniesienia protestu z przekroczeniem ustawowego terminu stanowi samodzielną podstawę do jego pozostawienia bez dalszego biegu.

W tych warunkach ocena zasadności zarzutów podniesionych przez wnioskodawcę jest bezprzedmiotowa.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji postanowienia.